

ارائه یک مدل مفهومی تعالیٰ کیفیت برای مؤسسات آموزش عالی مبتنی بر EFQM

سید حیدر میرفخر الدینی^۱، حسن دهقان دهنوی^۲ و مسلم رضایی تقی‌آبادی^{۳*}

چکیده

دانشگاهها بهمنظور به انجام رساندن وظایف و ارتقای کیفیت خود نیازمند چارچوب مناسبی برای مدیریت و انطباق با محیط جدید هستند. این پژوهش به دنبال تحلیل روابط ضمی عوامل توانمندساز مدل تعالیٰ (EFQM) بهمنظور به کارگیری آن به عنوان چارچوبی برای مدیریت و بهبود کیفیت در مؤسسات آموزش عالی است. جامعه آماری این پژوهش رئیسان، معاونان و دیگر پستهای ارشد دانشگاه یزد در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۹۰ به تعداد ۳۲۴ نفر بود که با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای ۷۱ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه استفاده شد. مقدار آثاری کرونباخ برآورد شده برای همه ابعاد این پرسشنامه بزرگتر از ۰/۷ بود. هر هشت فرضیه در نظر گرفته شده در این پژوهش تأیید شد و یافته‌ها نشان داد که رهبری و تعهد مدیران ارشد در مراکز به عنوان نیروی محرکه همه فرایندهای بهبود کیفیت و مدیریت کیفیت هستند.

کلید واژگان: مدیریت کیفیت جامع، آموزش عالی، مدل اروپایی مدیریت کیفیت، دانشگاه یزد.

مقدمه

امروزه، مؤسسات آموزش عالی با چالشهای مهمی از قبیل توسعه سیستم‌ها، ضرورت پاسخگویی به خواسته‌های متنوع اجتماعی، افزایش مخارج آموزش و نیاز به انطباق با عصر جدید دانش و اطلاعات مواجه هستند. بنابراین، دانشگاهها فرصتی را بهمنظور نشان دادن توانایی‌شان در انطباق با اجتماع خود و رهبری روش‌نگر در مواجهه با محیط جدید به دست آورده‌اند. به هر حال، دانشگاهها باید چالشهای کیفیت در حال توسعه عملیاتشان را پذیرند تا اینکه قادر به انجام دادن فعالیتهاشان باشند(Quintanilla, 1999). از دهه ۱۹۹۰ آغازی از چالش یادشده یکی از تأکیدات خط مشی‌های مؤسسات آموزش عالی بیشتر کشورهای اروپایی برای بهبود کیفیت بوده است. نمونه این خط مشی‌ها

۱. استادیار دانشکده مدیریت صنعتی دانشگاه یزد، یزد، ایران: sh.mirfakhr@gmail.com

۲. استادیار مؤسسه آموزش عالی امام جواد یزد، یزد، ایران: denavi2000@yahoo.com

۳. کارشناس ارشد مدیریت جهاد دانشگاهی یزد، یزد، ایران.

* مسئول مکاتبات: rezai1366@yahoo.com

پذیرش مقاله: ۱۳۹۰/۷/۴

دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۱/۱۹

روشهای مختلف اتخاذ شده برای معمول سازی مدیریت کیفیت در دانشگاهها مانند خود ارزیابی و ارزیابی بیرونی مؤسسات، نظامهای تصدیق و اعتبارگذاری و مدلهای مختلف مدیریت کیفیت جامع هستند (Wiklund et al., 2003).

مدیریت کیفیت جامع گزینه‌ای راهبردی و فلسفه یکپارچه مدیریتی را برای سازمانها ارائه می‌دهد که آنها را در دستیابی مؤثر و کارا به اهدافشان و حصول مزیت رقابتی مناسب توأم‌نمای سازد (Goldberg and Cole, 2002). پیاده‌سازی گزینه راهبردی و فلسفه یکپارچه مدیریتی مبتنی بر مدل تعالی اروپایی از بنیاد اروپایی مدیریت کیفیت است که یک مفهوم اروپایی را ارائه می‌کند.

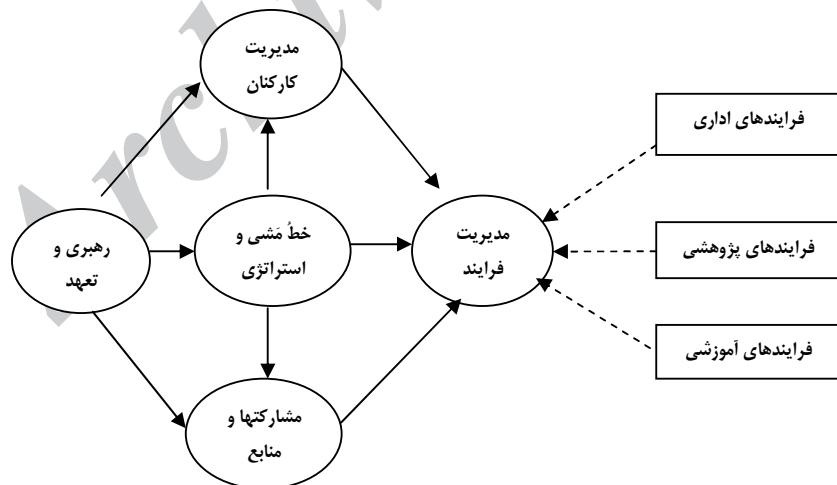
هدف این پژوهش آزمون و تصدیق روابط ضمنی بین عوامل توأم‌ندساز مدل تعالی است. چارچوب روابط فعالیتهایی را پایه‌ریزی می‌کند که دانشگاهها می‌توانند آنها را برای رسیدن به تعالی مدیریت توسعه دهند. به علاوه، این چارچوب می‌تواند ابزار ارزیابی سودمندی باشد، زیرا تصویری از نقاط قوت و ضعف در نواحی کلیدی اداری این مؤسسات را ارائه می‌دهد.

چارچوبی برای پیاده‌سازی مدیریت کیفیت جامع در آموزش عالی: در تعدادی از مطالعات چگونگی بهبود دانشگاهها بهوسیله اصول و شیوه‌های مدیریت کیفیت تشریح و توجیه شده است (Biehl, 2000; Kanji and Tambi, 1999; Montano and Glenn, 1999; Spanbauer, 1995; Weller, 2000) (Allen, 1997; Cullotta and Gonzales, 1997). نتیجه اصلی این تحقیقات حول دو جنبه متمرکز است: ۱. امکان‌سنجی استفاده از مدیریت کیفیت در زمینه آموزشی؛ ۲. کارایی این شیوه‌های مدیریتی برای بهبود مؤسسات آموزشی در زمینه‌هایی مانند برنامه‌ریزی، منابع انسانی، مدیریت منابع و مدیریت فرایندهای اداری و آموزشی. در مطالعات دیگری همچون دمینگ، جوران و کرازی بر مشارکت و همکاری در زمینه تعلیم مدرسان (مریبان) تأکید شده است (Kosaku, 1994; Landesberg, 1999; Martin, 1998) (Wiklund et al., 2003; Detert and Jenni, 2000; Johnson, 1996; Osseo-Asare and Longbottom, 2002; Winn and Cameron, 1998; Zink, and Schmidt, 1995).

سرانجام، پژوهش‌هایی هم وجود دارند (Grant et al., 2002; Mergen et al., 2000; Michael et al., 1997; Pires Da Rosa et al., 2003) که در هر کدام سعی شده است تا مدلهایی برای پیاده‌سازی مدیریت کیفیت جامع ارائه شود و در آنها مدلهای تعالی موجود (جایزه کیفیت مالکوم بالدریج و مدل تعالی کیفیت) مبنای قرار داده شده است. پژوهش‌های انجام شده دیگری نمونه‌هایی از مدلهای کاربردی در زمینه آموزشی هستند (Wiklund et al., 2003; Detert and Jenni, 2000; Evans, 1997; Farrar, 2000; Johnson, 1996; Osseo-Asare and Longbottom, 2002; Winn and Cameron, 1998; Zink, and Schmidt, 1995).

روابط بین تواناسازها در مدل تعالی: مدل تعالی EFQM که جزو مدل‌های تعالی سازمانی به شمار می‌رود، در سال ۱۹۹۲ به منظور ترویج مدیریت کیفیت جامع در اروپا ایجاد شد. مدل تعالی کیفیت اروپا شامل هشت معیار است که اصول هشت گانه تعالی یا مفاهیم بنیادین نیز نامیده می‌شود که نیازمند تعهد شدید مدیریت و پذیرش این مفاهیم بنیادین است. مفاهیم بنیادین هشت گانه در دو بخش توانمندسازها و نتایج دسته‌بندی شده‌اند. معیارهای توانمندساز(رهبری، خط متشی و استراتژی، کارکنان یا منابع انسانی، مشارکتها و منابع و فرایندها)، آنچه را یک سازمان انجام می‌دهد، پوشش می‌دهند و عواملی هستند که سازمان را برای رسیدن به نتایج عالی توانمند می‌سازند و معیارهای نتایج (نتایج مشتریان، نتایج کارکنان، نتایج جامعه و نتایج کلیدی عملکرد) نتایجی هستند که یک سازمان به دست می‌آورد و بیان کننده دستاوردهای به دست آمده از اجرای مناسب توانمندسازها هستند (Joao Rosa et al., 2003). مدل تعالی EFQM یک چارچوب غیر تجویزی است که هر سازمانی می‌تواند برای ارزیابی پیشرفت‌ش در تعالی از آن استفاده کند.

در مدل استفاده شده در این پژوهش ارتباط منطقی درونی میان عوامل مدل تعالی EFQM وجود دارد. بنابراین، به منظور پیاده‌سازی کارآمد مدیریت کیفیت جامع اجرای فعالیتها در حوزه‌های مجزا کافی نیست و به هماهنگی تلاشهای صورت گرفته مدیران، خط متشی و استراتژی، مدیریت منابع و مدیریت فرایندهای کلیدی نیاز است. به علاوه، این فعالیتها مستقل نیستند و آنها باید با هم و در یک حالت هماهنگ اجرا شوند. در ادامه متغیرهای مدل تعریف شده است. روابط [دو به دو] بین این متغیرها مبنای ارائه فرضیه‌های این پژوهش است. این فرضیه‌ها به وسیله منابع تجربی و نظری فراهم شده از ادبیات مدیریت کیفیت جامع حمایت شده است.

شکل ۱- مدل تحقیق و فرضیه‌ها

رهبری: رهبران عالی مأموریت و چشم‌انداز را ایجاد و دستیابی به آن را تسهیل می‌کنند. همچنین، آنها ارزش‌های سازمانی و سیستم‌های مورد نیاز برای موفقیت مداوم را ایجاد و آنها را با رفتارها و اقداماتشان اجرایی می‌کنند (European Foundation for Quality Management, 2003). تعهد مدیریت (Dean and Bowen, 2003) و رهبری در کیفیت باید در همه سطوح مدیریت نمایان، دائمی و موجود باشد، با وجود بهشمار می‌روند. (1994)، زیرا به عنوان راهنمای و ترویج کننده فرایندهای پیاده‌سازی مدیریت کیفیت جامع به شمار می‌روند. با وجود این، برای حصول موفقیت باید حرکت کرد. با سرمایه‌گذاری در منابع انسانی، مادی و مالی (Pires Da Rosa et al., 2003) دستیابی به اهداف و توسعه خط متشی و استراتژی دستیابی به اهداف میسر می‌شود. مفاهیم تأیید شده مذکور به وسیله مطالعات تجربی بعضی از محققان مانند اسکیلدسن و دهلگارد (Eskildsen and Dahlgaard, 2000) یا فلاین و همکاران (Flynn et al., 1994) آشکار می‌کنند که همبستگی معناداری بین رهبری و دیگر عوامل کلیدی پیاده سازی مدیریت کیفیت جامع وجود دارد. بنابراین، فرضیه‌های زیر ارانه می‌شود:

- فرضیه ۱. رهبری بر مدیریت کارکنان تأثیر مثبت دارد.
 فرضیه ۲. رهبری بر خط متشی و استراتژی تأثیر مثبت دارد.
 فرضیه ۳. رهبری بر مشارکت‌ها و منابع تأثیر مثبت دارد.

خط متشی و استراتژی: سازمانهای عالی مأموریت و چشم‌اندازشان را به وسیله توسعه راهبرد مرکز شده بر ذینفعان و با ملاحظه بازار و ناحیه‌ای که در آن فعال‌اند، پیاده‌سازی می‌کنند. سیاستها، طرحها، اهداف و فرایندها با پیاده‌سازی راهبرد توسعه یافته‌اند (European Foundation for Quality Management, 2003). خط متشی و استراتژی باید از طریق توسعه فرایندهای کلیدی، استراتژی و مدیریت مناسب کارکنان و استقرار نظام مشارکت عملی شود (Winn and Cameron, 1998) در ادبیات تجربی و نظری مطالعه شده بر توسعه و پیاده سازی خط متشی و استراتژی و پژوه کیفیت و چگونگی ادغام آنها با خط متشی‌های شرکت مرکز می‌شود (Sarah et al., 1989). دیگر مطالعات مرجع واضحی برای خط متشی و استراتژی به شمار نمی‌روند، اما آنها مفاهیمی را در زمینه استقرار فرایندهای برنامه‌ریزی راهبردی در سازمان و حوزه‌هایی شامل نیازهای مشتریان داخلی و خارجی در بر می‌گیرند.

در ترت و جنی (Detert and Jenni, 2000) از نظر سیستمی صحبت می‌کنند. تفکر سیستمی مستلزم این است که همه اعضای سازمان چگونگی تأثیر اقداماتشان را بر دیگر افراد در نظر داشته باشند. در یک مرکز آموزش عالی این دید کلی می‌تواند با استفاده از اهداف روشن و مشترک به وسیله همه استادان، دانشجویان و مدیران نمایان شود. این اهداف باید در همه فعالیتهای دانشگاهی به وسیله

فرایندهای برنامه‌ریزی راهبردی شکل بگیرد (Zink and Schmidt, 1995). با توجه به مفاهیم یادشده، فرضیه‌های زیر ارائه می‌شود:

فرضیه ۴. خط مَشی و استراتژی بر مدیریت کارکنان تأثیر مثبت دارد.

فرضیه ۵. خط مَشی و استراتژی بر مشارکتها و منابع تأثیر مثبت دارد.

فرضیه ۶. خط مَشی و استراتژی بر مدیریت فرایندها تأثیر مثبت دارد.

مدیریت کارکنان: سازمانهای عالی توسعه و آزادسازی پتانسیل کارکنانشان را در سطوح فردی، تیمی و سازمانی مدیریت می‌کنند. آنها عدالت و برابری را ترویج می‌دهند و به کارکنان اختیار و قدرت می‌دهند. آنها مراقباند که برقراری ارتباط، تشخیص و پاداش به روشنی باشد که کارکنان را برانگیزاند و آنها را به استفاده دانش و مهارت‌هایشان برای منفعت رساندن به سازمان معهد کند (European Foundation for Quality Management, 2003)

اهمیت این بعد توسط احمد و اسچردر (Ahmad and Schroeder, 2002) مورد تأکید قرار گرفته است. آنها آشکار کردنده که مدیریت منابع انسانی بخش مهمی از موقیت مدیریت کیفیت جامع است، بدین دلیل که فرایندهای بهبود کیفیت یکی از یادگیریهای سازمانی مبتنی بر کارکنان است. فعالیتهای ضروری برای مدیریت کارکنان شامل گزینش مناسب، پاداش و توسعه حرفاًی (Flynn et al., 1994)، استقرار برنامه‌های آموزشی (Gatewood and Riordan, 1997)، تعهد و مشارکت در کیفیت (Ahire et al., 1996) و استقرار یک نظام ارتباطات مؤثر است. در زمینه آموزش درت و جنی (Osseo-Asare and Longbottom, 2000) و اسو اساری و لانگبتن (Detert and Jenni, 2000) 2002 بر نقش آموزش به عنوان یک عامل کلیدی که بر فرآگیری ملاوم دانش و مهارت‌های جدید توسط همه کارکنان دلالت دارد، تأکید کردنده. خلاصه اینکه سیاست انتخاب و گزینش مناسب کارکنان همراه با نیروی انسانی آموزش دیده و درگیر و معهد در کیفیت و بهبود فعالیتهای سازمان تأثیری مثبت بر عملکرد و بهبود فرایندهای کلیدی سازمان دارد و این به دستیابی به نتایج بهتری برای سازمان منجر می‌شود. بنابراین، فرضیه ۷ ارائه می‌شود:

فرضیه ۷. مدیریت کارکنان بر مدیریت فرایندها تأثیر مثبت دارد.

مشارکتها و منابع: سازمانهای عالی مشارکتهای بیرونی، عرضه کنندگان و منابع داخلی را، به منظور پشتیبانی از خط مَشی و استراتژی فرایندهای مؤثر عملیاتی، برنامه‌ریزی و مدیریت می‌کنند. آنها هنگام برنامه‌ریزی و در خلال مدیریت مشارکتها و منابع، بین نیازهای حال و آینده سازمان، جامعه و محیط تعامل برقرار می‌کنند (European Foundation for Quality Management, 2003)

اهمیت ارتباط با عرضه کنندگان و مدیریت منابع مشهود و نامشهود بارها در ادبیات مدیریت کیفیت مورد توجه قرار گرفته است (Eskildsen and Dahlgaard, 2000). در زمینه آموزش عالی مدیریت مشارکتها و منابع موضوعی نیست که به طور خاص در ادبیات مربوط به آن مطرح شده باشد. با وجود این،

دانشگاهها مانند هر سازمان دیگری باید منابع کمیاب را به طور بهینه استفاده کنند و عرضه کنند گران ورودیهای مشخص را که هزینه زیادی در دوره‌های بودجه‌بندی دارند، به طور مناسبی مدیریت کنند (Pires Da Rosa et al., 2003; Osseo-Asare and Longbottom, 2002) مدیریت بهتر و مؤثرتر فرایندها یا فعالیتهای کلیدی‌شان منجر می‌شود. اسکیدسن و دهلگارد (Eskildsen and Dahlgaard, 2000) در یک تجزیه و تحلیل تحریبی از مدل اروپایی مدیریت کیفیت ارتباط مثبت و معناداری را بین مدیریت مشارکتها و مدیریت فرایندهای کلیدی کشف کردند. بنابراین، فرضیه ۸ ارائه می‌شود:

فرضیه ۸. مشارکتها و منابع بر مدیریت فرایندها تأثیر مثبت دارد.

مدیریت فرایندها: سازمانهای عالی فرایندها را به منظور ایجاد رضایت کامل و ایجاد و افزایش ارزشها برای مشتریان و دیگر ذینفعان طراحی و مدیریت می‌کنند و آنها را بهبود می‌بخشند (European Foundation for Quality Management, 2003)

در تجزیه و تحلیل ساختار روابط مدل تعالیٰ EFQM، مدیریت فرایندها به عنوان رابط بین دیگر ابعاد و نتایج ظاهر شده است. فرایندهای کلیدی مرکز آموزش عالی با سازمانهای دیگر یکسان نیستند، اما آشکار شده است که تفاوتی در دوره‌های مدیریت و بهبودشان وجود ندارد (Zink and Schmidt, 1995). فرایندهای کلیدی تأثیر معناداری بر نتایج مهم سازمانها دارند (Kanji and Tambi, 1999). این فرایندها در دانشگاهها توسط زینک و اسمیت (Zink and Schmidt, 1995) و پیرس روسا و همکاران (Pires Da Rosa et al., 2003) به عنوان فرایندهای اداری و خدماتی، آموزش و یادگیری و پژوهشی شناخته شده‌اند.

روش پژوهش

جامعه هدف این پژوهش را رئیسان، معاونان و دیگر پستهای ارشد دانشگاه یزد تشکیل می‌دهند. جمع‌آوری داده‌ها با استفاده از پرسشنامه صورت گرفت. بر اساس آمار اخذ شده ۳۲۴ نفر در جایگاه‌های شغلی مذکور مشغول به کارند. یکی از رایج‌ترین شیوه‌های تعیین حجم نمونه استفاده از فرمول کوکران است. کوکران فرمولهای متعددی برای تعیین حجم نمونه معرفی کرده است که یکی از ساده‌ترین و پر کاربردترین آنها در ادامه آورده شده است. برای تعیین حجم نمونه با توجه به انحراف معیار نمونه مقدماتی از این فرمول استفاده شده است [سطح اطمینان ۹۵٪، خطای برآورد ۰/۰۴ و انحراف معیار نمونه مقدماتی ۱۹۳۶/۰ برآورد شده است]. در صورتی که N (اندازه جامعه) نسبت به n (اندازه نمونه) کوچک

باشد ($\frac{n}{N} \geq 0/05$)، جامعه محدود ضرورت دارد.

$$n = \frac{(N) Z^{\frac{2}{\alpha}} \sigma_x^2}{\epsilon^2 (N - 1) + Z^{\frac{2}{\alpha}} \sigma_x^2} \quad (\text{Cochran, 1977})$$

برای تعیین حجم نمونه در هر قسمت (مالی، اداری، آموزشی و پژوهشی) از روش طبقه‌بندی استفاده و با توجه به تعداد کارکنان هر قسمت نسبت به حجم جامعه (۳۲۴)، سهم هر طبقه (قسمت) تعیین شد. با توجه به درصد سهم هر قسمت در حجم نمونه، ۷۱ پرسشنامه توزیع که از این تعداد ۶۴ پرسشنامه عودت داده شد. اطلاعات جمعیت شناختی نمونه مورد مطالعه در جدول ۱ نشان داده است.

جدول ۱ - اطلاعات جمعیت شناختی نمونه مورد مطالعه

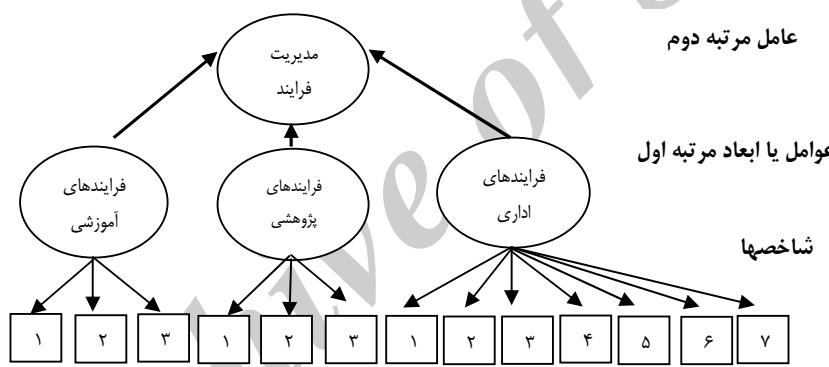
فراوانی	وضعیت استخدامی	فراوانی	میزان تحقیقات	فراوانی	جنسیت
۴۳	قراردادی	۶	کارشناس	۴۹	مرد
۱۲	پیمانی	۱۴	کارشناس ارشد	۱۵	زن
۹	رسمی	۴۴	دکتری		
۶۴	جمع	۶۴	جمع	۶۴	جمع

سنچش متغیرها: به منظور سنجش عوامل کلیدی و متغیرها، مدل تعالی EFQM به عنوان یک مرجع اتخاذ شده است؛ به علاوه، یک انتقال از این مدل برای زمینه آموزش عالی به وسیله باشگاه مدیریت کیفیت^۳ اسپانیا توسعه یافته است. اطلاعات درون مدل تعالی EFQM برای توسعه مقیاسهای اندازه‌گیری به منظور سنجش ۹ بعد درون این چارچوب مناسب است (Eskildsen and Kanji, 1998).

هر مقیاس با استفاده از تحلیل عاملی به منظور تصدیق تک بعدی بودن بررسی شده است، برای اینکه فقط یک مشخصه یا مفهوم نهفته به وسیله شاخصهای گوتاگوفی که هر مقیاس آزمون شده در برگرفته است، سنجش شده باشد. بر پایه تعریف ترکیبی از متغیرهای مدل تعالی EFQM کاربردی در زمینه دانشگاه که قبلاً ارائه شده است، متغیرهای مدیریت فرایند به عنوان عامل مرتبه دوم طراحی شده است. این متغیرهای بلند مرتبه به وسیله اول نهفته مرتبه اول سنجیده می‌شود؛ یعنی متغیرهای نهفته استاندارد که به وسیله شاخصها سنجیده شده است. بنابراین، عامل مرتبه دوم مستقیماً به هر شاخصی متصل نشده است (Chin and Gopal, 1995). در ادامه یک گروه از ابعاد یا عوامل رتبه اول [یعنی متغیرهای فرایندهای آموزشی، پژوهشی و اداری] با ملاحظه این سازه عالی رتبه (متغیرهای مدیریت فرایند) ترسیم شد.

مدیریت فرایند به عنوان عامل مرتبه دوم در نظر گرفته شده است، زیرا به وسیله سه بعد یا عامل مرتبه اول: متغیرهای فرایندهای آموزشی، پژوهشی و اداری سنجیده شده است. سپس، بین روش مولار و

مولکولار^۵ یکی برای تحلیل انتخاب شد. در حالی که روش مولار یک ساخت ضروری را که از عوامل مرتبه اول شکل یافته، نمایان ساخت (سبک سازنده)، در روش مولکولار وجود یک ساخت نهفته کلی به وسیله عوامل مرتبه اول نمایان شده است (سبک بازتابی یا انکاسی) (Chin and Gopal, 1995). انتخاب بستگی دارد که آیا اساساً ابعاد یا عوامل مرتبه اول به عنوان علل مشاهده شده یا عوامل و ابعاد مرتبه دوم منظور شده است (شکل سه)؟ اگر تغییر در یکی از ابعاد یا عقاید الزاماً تغییرات مشابهی را در دیگر عقاید نتیجه دهد، مدل مولکولار مناسب است. در غیر این صورت، مدل مولار مناسب است. در این پژوهش مدل مدیریت فرایند به عنوان عامل مرتبه دوم مولار منظور شد. در این روش افزایش کیفیت فرایندهای آموزشی مفهوم افزایش کیفیت در فرایندهای اداری را نمی‌رساند. بنابراین، ابعاد لزوماً در ارتباط نیستند و در نتیجه، ارزیابی پایابی و روایی سنتی برای این نوع از عوامل (مولار) با اشاره به ابعادشان نامناسب و غیر منطقی است (Bollen, 1989).

شکل ۲- مدل مدیریت فرایند به عنوان عامل مرتبه دوم (Arturo et al., 2006)

پرسشنامه این مطالعه از نظر اعتبار عاملهای مجزای هر متغیر (تحلیل عاملی)، پایابی (آلفای کرونباخ) و میانگین واریانس خروجی و نیز روایی افتراقی^۶ مدل تحقیق ارزیابی شده است. برای سنجش پایابی پرسشنامه روش‌های گوناگونی وجود دارد که از آن جمله می‌توان به روش آلفای کرونباخ توسط نرم‌افزار SPSS اشاره کرد. مقدار آلفای کرونباخ برآورد شده برای همه ابعاد این پرسشنامه بزرگتر از ۰/۷ بود که نشان دهنده پایابی پرسشنامه است.

یافته‌ها

با توجه به جدول ۲ وزنها برای همه متغیرهای این مطالعه بزرگ‌تر از ۰/۷ است. همان‌طور که قبلاً گفته شد، در خصوص عامل مرتبه دوم وزنها گمراهن است. به همین دلیل، آزمون همخطی مشترک با استفاده از برنامه SPSS انجام شده و بهویژه آزمون شاخص تورم واریانس^۷ برای سه بعد از متغیرهای مدیریت فرایند توسعه یافته است. نتایج نشان‌دهنده وجود نداشتن مسئله همخطی مشترک بین متغیرهای مستقل است (آمار همخطی مشترک نشان‌دهنده تلرانس بزرگ‌تر از ۰/۱ است). میانگین واریانس خروجی نشان‌دهنده میزان واریانس تبیین شده به وسیله هر متغیر است. نتایج در جدول ۲ خلاصه شده است.

جدول ۲ - تحلیل عاملی، میانگین واریانس توضیحی و شاخص عدم همخطی مشترک

متغیر	عامل	بار عاملی	شاخص تورم واریانس	میانگین واریانس توضیحی
رهبری (اعکاسی)	مدیران ارشد مأموریت، چشم‌انداز و ارزش‌های مرکز را توسعه دادند.	۰/۷۳۲۷	۰/۵۴۶	۰/۶۹۲۲
	مدیران ارشد بین مأموریت، چشم‌انداز و ارزش‌های مرکز در تمام سطوح مرکز ارتباط بقرار گردند.	۰/۸۳۲۴		
	مدیران ارشد فعالیت‌هایشان را بهبود دادند و آنها را متناسب با نیازهای مرکز انجام می‌دهند.	۰/۷۷۴۳		
	مدیران ارشد ساختار سازمانی مناسبی برای خط‌مشی و استراتژی مرکز طراحی کردند.	۰/۷۲۳۸		
	مدیران ارشد مشارکت کارکنان و دانشجویان در بهبود اقدامات را تشویق می‌کنند.	۰/۷۲۵۴		
	مدیران ارشد علتاً به موقیت‌های افاده و گروهها در اقدامات بهبود کیفیت اذعان می‌کنند.	۰/۷۶۵۲		
	خط‌مشی و استراتژی مرکز در راستای مأموریت، چشم‌انداز و ارزش‌های است.	۰/۷۷۳۴	۰/۸۹۱	۰/۵۸۹۸
	خط‌مشی و استراتژی بهوضوح تدوین شده است.	۰/۸۵۳۵		
	همه بخش‌های مرکز در فرایند تدوین و مرتبه کردن خط‌مشی و استراتژی درگیرند.	۰/۷۱۶۶		
	فرایند رسمی بررسی و بهروز رسانی خط‌مشی و استراتژی وجود دارد.	۰/۷۵۸۳		
	خط‌مشی و استراتژی مرکز در راستای برنامه استراتژیک هستند.	۰/۷۶۳۱		

ادامه جدول ۲

متغیر	عامل	بار عاملی	شاخص تورم واریانس	میانگین واریانس واریانس توضیحی
مدیریت کارکنان (اعکاسی)	اهداف مرکز در مجموعه‌ای روش و قابل سنجش تدوین شده‌اند.	.۷۵۳۵		
	اصول کیفیت در تمام خط مشی و استراتژی و اهداف گنجانده شده است.	.۷۱۶۵		
	روشی مشخص برای توسعه خط مشی و استراتژی و تبدیل آنها به برنامه‌های کوئامدت وجود دارد.	.۸۵۶۳		
	نیازهای حال و آینده کارکنان در ارتباط با دانش، شایستگی و مهارت شناسایی می‌شود.	.۸۰۰۶	.۲/۳۵۳	.۰/۸۵۸۲
	برنامه‌های آموزشی برای بهبود دانش، شایستگی و مهارت توسعه می‌پایند.	.۷۶۸۲		
	اقداماتی که تعهد کارکنان و مشارکت در فعالیتهای بهبود را پشتیبانی می‌کند، ترویج داده می‌شوند.	.۸۳۵۳		
	مسئولیت‌پذیری و نوآوری‌سازی برای انجام دادن اقدامات بهبود تشویق می‌شوند.	.۷۸۲۴		
	کمالی مناسب برای به اشتراک گذاری و برقراری ارتباط بین شوه‌های بهتر دانش و تجربه توسعه یافته است.	.۷۵۹۲		
	کارکنان به مشارکت در مباحث مرتبط با بهداشت و ایمنی، محیط زیست و مستویه‌های اجتماعی و اخلاقی تشویق می‌شوند.	.۸۲۱۴		
	عرضه کنندگان برای تولید ارزش و منافع مقابل مشارکت داده می‌شوند.	.۷۶۸۲	.۲/۱۸۹۱	.۰/۶۱۳۱
مشارکتها و منابع (اعکاسی)	سرمایه‌گذاری‌های مناسب برای توسعه خط مشی و استراتژی و بهبود مستمر مرکز انجام گرفته است.	.۸۲۶۴		
	از ذخیره مواد و انرژی استفاده مناسب شده است.	.۷۹۲۷		
	تأثیر فناوری‌های جدید در مرکز شناسایی و ارزیابی شده است.	.۷۸۳۶		
	مکانیزمی برای شناسایی نیازهای اطلاعاتی ذینفعان پیاده‌سازی شده است.	.۸۱۴۳		
مدیریت فرایند (اعکاسی)	از اطلاعات برای بهبود مستمر نظام مدیریت و خدمات استفاده شده است.	.۷۶۸۴		
	(عامل مرتبه دوم مولار)			(غير قليل اجرا)
	فعالیتهای آموزشی نیازها و انتظارات مقاضیان را در نظر می‌گیرند.	.۷۸۶۳	.۱/۸۸۲	.۰/۵۱۲۱
فرایندهای آموزشی (اعکاسی)	فعالیتهای آموزشی نیازها و انتظارات شرکتها را در نظر می‌گیرند.	.۸۵۳۲		

ادامه جدول ۲

متغیر	عامل	بار عاملی	شاخص تورم واریانس	میانگین واریانس واریانس توضیحی
	فعالیتهای آموزشی نیازها و انتظارات جامعه را در نظر می‌گیرند.	.۰/۸۴۳۵		
	فعالیتهای پژوهشی نیازها و انتظارات متاقاضیان را در نظر می‌گیرند.	.۰/۷۷۸۲	.۲/۳۵۲	.۰/۶۴۷۳
	فعالیتهای پژوهشی نیازها و انتظارات شرکتها را در نظر می‌گیرند.	.۰/۸۳۲۴		
	فعالیتهای پژوهشی نیازها و انتظارات جامعه را در نظر می‌گیرند.	.۰/۷۲۵۳		
	مرکز برای شناسایی و تجزیه و تحلیل فرایندها و اقدامات کلیدی تلاش می‌کند.	.۰/۷۸۰۵	.۱/۸۲۹	.۰/۶۲۸۱
	پشتیبانی مستند برای فرایندها وجود دارد (زمینه فعالیت و اقدامات معتبر ساخته شده است).	.۰/۷۳۳۸		
	مسئولیتها برای نظارت و بررسی دوره‌ای از فرایندها اختصاص داده شده است.	.۰/۸۲۶۴		
	روشهایی با هدف تعمیم ارائه مناسب خدمات به ذینفعان توسعه داده شده است.	.۰/۷۲۳۷		

همان‌طور که در جدول ۳ مشخص است، این آزمون برای تمام سازه‌های این مطالعه رضایت‌بخش است. برای متغیر طراحی شده به عنوان عامل مرتبه دوم مولار به دلیل دسترسی نداشتن به ارزش واریانس تبیین شده نمی‌توان این وضعیت را تجزیه و تحلیل کرد. همچنان که قبلاً گفته شد، برای ارزیابی ابعاد تشکیل دهنده عامل مرتبه دوم مولار استفاده از روایی و پایایی سنتی نامناسب است (Bollen, 1989).

جدول ۳- بررسی روایی افتراقی

مدیریت فرایند	مشارکتها و منابع	منابع انسانی	خط مشی و استراتژی	رهبری	
			(۰/۸۳۲°)	رهبری	
		(۰/۷۶۸°)	۰/۵۷۳°	خط مشی و استراتژی	
	(۰/۷۷۵°)	۰/۶۲۵°	۰/۵۴۷°	منابع انسانی	
	(۰/۷۸۳°)	۰/۶۳۹°	۰/۵۶۷°	مشارکتها و منابع	
(غیر قابل اجرا)	۰/۶۹۸°	۰/۶۱۳°	۰/۵۵۶°	مدیریت فرایند	

یادداشت: عناصر قطری (اعداد داخل پرانتز) ریشه دوم واریانس اشتراکی بین سازه و سنجه‌های آنها و عناصر غیر قطری همبستگی بین سازه‌ها را نشان می‌دهد. برای کفايت روايی افتراقی، عناصر قطری باید بزرگ تر از عناصر غیر قطری باشد. ° سطح معناداری کمتر از .۰/۰۵

در جدول ۴ واریانس تبیین شده به وسیله متغیرها و ضریب مسیر (β) برای مدل ارائه شده است. در جدول ۳ ضریب همبستگی با سطح معناداری کمتر از 0.05 معنادار است. ضریب همبستگی ارتباط قوی بین متغیرها را نمایان ساخته است. همبستگی همه متغیرهای مستقل فهرست شده در جدول معنادار هستند. همه ضریب همبستگیها بزرگ‌تر از 0.5 است. بالاترین ضریب همبستگی در این پژوهش 0.706 ، زیر آستانه 0.80 برای مسائل همخطلي است. برای آزمون فرضيه‌ها آزمون دو طرفه t- استیودنت به کار رفت که یافته‌های آن در جدول ۴ آمده است. با این آزمون ارزیابی معناداری ضریب مسیر (β) می‌شود. همان‌طور که نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد، هر هشت فرضیه در نظر گرفته شده تأیید شده‌اند.

جدول ۴- نتایج ضریب مسیر و آزمون فرضیه‌ها

تصمیم‌گیری	آماره آزمون	ضریب مسیر (β)	واریانس تبیین شده	فرضیه‌ها
تأیید	۱۲/۹۶۱۴	-0.467^{***}	-0.2734	فرضیه ۱. رهبری بر مدیریت کارکنان تأثیر مثبت دارد.
تأیید	۲/۳۴۲۱	-0.254^*	-0.1643	فرضیه ۲. رهبری بر خط متشی و استراتژی تأثیر مثبت دارد.
تأیید	۱۴/۳۱۹۵	-0.672^{***}	-0.5436	فرضیه ۳. رهبری بر مشارکتها و منابع تأثیر مثبت دارد.
تأیید	۲/۹۸۵۳	-0.431^{**}	-0.2432	فرضیه ۴. خط متشی و استراتژی بر مدیریت کارکنان تأثیر مثبت دارد.
تأیید	۱/۹۳۵۴	-0.227^*	-0.1264	فرضیه ۵. خط متشی و استراتژی بر مشارکتها و منابع تأثیر مثبت دارد.
تأیید	۱/۸۷۳۱	-0.213^*	-0.1148	فرضیه ۶. خط متشی و استراتژی بر مدیریت فرایندها تأثیر مثبت دارد.
تأیید	۲/۶۴۳۲	-0.405^{**}	-0.2204	فرضیه ۷. مدیریت کارکنان بر مدیریت فرایندها تأثیر مثبت دارد.
تأیید	۲/۲۱۳۷	-0.248^*	-0.1486	فرضیه ۸. مشارکتها و منابع بر مدیریت فرایندها تأثیر مثبت دارد.
یادداشت: ***سطوح معناداری کمتر از 0.001 ، **سطوح معناداری کمتر از 0.01 ، *سطوح معناداری کمتر از 0.05 (آزمون t دو دنباله)				

بحث و نتیجه گیری

نتایج این تحقیق بیانگر آن است که رهبری و تعهد مدیران ارشد در مراکز به عنوان نیروی محرکه همه فرایندهای بهبود کیفیت و مدیریت کیفیت است. این نتیجه از طریق تأثیری که این متغیر بر مدیریت

کارکنان، خط مَشی و استراتژی، منابع انسانی، مشارکتها و منابع و مدیریت فرایند دارد، قابل مشاهده است. این نتایج در مطالعه اسکیلدسن و داگلگارد (Eskildsen and Dahlgaard, 2000) و ویلسن و کالیر (Wilson and Collier, 2000) تأیید شده است، اگرچه مطالعه آنان در یک زمینه مغایرت آموزشی به مدل مالکوم بالدrijج رجوع می‌کند. همچنین، وین و کمن (Winn and Cameron, 1998) در پژوهش خود روابط بین رهبری، خط مَشی و استراتژی، منابع انسانی، مشارکتها و منابع و مدیریت فرایند را تأیید می‌کنند.

خط مَشی و استراتژی بر مدیریت کارکنان تأثیر مثبت دارد. اهیر و همکاران (Ahire et al., 1996) و اسکیلدسن و داگلگارد (Eskildsen and Dahlgaard, 2000) این مطلب و نیز روابط بین خط مَشی و استراتژی و مدیریت منابع و کارکنان را تأیید کرده‌اند. ویلسون و کالیر (Wilson and Collier, 2000) روابط خط مَشی و استراتژی با مدیریت منابع و کارکنان را مثبت ارزیابی کردند. وین و کمن (Winn and Cameron, 1998) این روابط مثبت را در زمینه آموزشی تأیید کردند.

مدیریت مناسب کارکنان کلید مدیریت فرایندهاست. اسکیلدسن و کانجی (Eskildsen and Kanji, 1998) نشان دادند سازمانهایی که کارکنانشان را آموزش نمی‌دهند و باعث افزایش انگیزش آنها نمی‌شوند، نمی‌توانند کارکنانشان را در بهبود فرایندها مشارکت دهند. در چندین مطالعه تجربی ارتباط مثبت بین مدیریت کارکنان و مدیریت منابع تأیید شده است (Johnson, 1996; Wilson and Detert and Jenni, 2000; Flynn and Saladin, 2001; Collier, 2000). در ترت و جنی (Detert and Jenni, 2000) بر نقش انگیزه و آموزش در فراغیری مداوم داشت، مهارت‌ها و توانایی‌های جدید به وسیله همه اعضای سازمان تأکید کردند که این به انجام یافتن بهتر کارهایشان منجر می‌شود. علاوه بر این، در این مطالعه تأکید شد که توسعه مناسب فرایندها منحصر به منابع انسانی، خط مَشی و استراتژی سازمان، مدیریت مناسب مواد و منابع مالی و درگیری عرضه کنندگان در فرایندها وابسته نیست. این نتیجه همچنین، به وسیله مطالعه اسکیلدسن و داگلگارد (Eskildsen and Dahlgaard, 2000) آشکار شده است. بالاخره، نتیجه

مطالعه حاضر وجود یک ارتباط منطقی درونی بین عوامل مدل تعالی EFQM را تأیید می‌کند. با وجود این، اصول مهمی که برای مدیریت دانشگاهها می‌توان دنبال کرد، نخست برای پیاده‌سازی هر ابتکار بهبود کیفیت، تعهد رهبری و مدیریت ارشد آن مؤسسه ضروری است. آنها باید ارزش‌های این فلسفه مدیریت را ایجاد کنند و آنها را انتشار دهند و مجموعه اهداف نامتناقض با این ارزشها را روشن و نظام مناسبی را برای دستیابی به آنها تهیه کنند.

تعهد صریح مدیریت باید همراه با یک خط مَشی و استراتژی به خوبی تصریح و پیاده‌سازی و با همه سطوح مؤسسه مرتبط شود. خط مَشی و استراتژی باید بر مبنای انتظارات حال و آینده ذینفعان باشد و به وسیله مأموریت، چشم‌انداز و ارزش‌های ایجاد شده به وسیله مؤسسه حمایت شود.

اوسيو اساري و همکاران (Osseo-Asare et al., 2005) تأکید کردند که رهبری عامل کلیدي پیاده‌سازی موفق مدیریت کیفیت جامع در مؤسسات آموزش عالی است. رهبری متعدد شده به تنها ی

برای حصول موفقیت کافی نیست، بلکه این تعهد باید در خط مَشی و استراتژی راهنمای مؤسسه منعکس شود (Winn and Cameron, 1998).

در این مطالعه بیشترین تأثیر را رهبری بر مشارکتها و منابع دارد، ولی در مطالعه وین و کمرن (Winn and Cameron, 1998) بیشترین ارتباط بین رهبری و خط مَشی و استراتژی برقرار است. همچنین، در مطالعه آرتور کلو مورا و همکاران (Arturo et al., 2006) رهبری و خط مَشی و استراتژی بیشترین ارتباط را داشتند.

بنابراین، در برنامه‌ریزی باید بهبود مداوم و ایجاد بیشترین ارزش برای ذینفعان هدف قرار داده شود و این به معنای طراحی، مدیریت و بهبود مناسب فرایندهای کلیدی است. ارتباط بین خط مَشی و استراتژی و مدیریت فرایند در مطالعات وین و کمرن (Winn and Cameron, 1998)، ویلسون و کالیر (Eskildsen and Dahlgaard, 2000) و اسکیلدسن و دهلگارد (Wilson and Collier, 2000) تأکید شده است. رابطه بین خط مَشی و استراتژی قابل مشاهده است (درصد ۱۸/۷).

هر مرکز دانشگاهی باید فرایندهای کلیدی اش را شناسایی و آنها را مستند کند و بهبود آن را به کارکنان خود بسپارد. برای این رسیدگی و بهبود فعالیتها وجود نظام شاخصها برای ارزیابی سودمند و تأثیر فرایندها و گردآوری اطلاعات شفاف بیرونی ضروری است. برای طراحی و مدیریت سیستماتیک فرایندهای کلیدی مدل تعالی EFQM به سیستمی که سطح پیاده‌سازی فرایندهای کلیدی را ارزیابی کند، نیاز دارد.

مدیریت منابع انسانی ستون اصلی موفقیت مدیریت کیفیت جامع است. بهبود فرایندی سازمانی است که به طور کامل به اعضای سازمان بستگی دارد. بنابراین، مشارکت کامل نیروی کار در فعالیتهای بهبود باید تشویق شود و تلاشهای صورت گرفته تشخیص و پاداش داده شود. کارکنان باید در فرایند بهبود کیفیت و توسعه مناسب فرایندهای کلیدی مشارکت داده شوند.

بر طبق نتایج این مطالعه تأثیر مستقیم منابع انسانی بر مدیریت فرایند معنادار شده است (۰/۴۰۵٪)؛ به عبارت دیگر، متغیر مدیریت منابع انسانی ۲۲ درصد از واریانس متغیر مدیریت فرایند را تبیین می‌کند. در این مطالعه تأثیر مستقیم (۰/۲۴۸٪) مشارکتها و منابع بر مدیریت فرایند معنادار شده است. به هر حال، مشارکتها و منابع توانمندسازی است که ۲۲/۸ درصد از واریانس مدیریت فرایندها را تبیین می‌کند.

دانشگاهها و مراکز آموزشی باید منابع کمیاب (مالی، اطلاعاتی، زیربنایی یا تکنولوژیکی) را بهینه‌سازی و عرضه کنندگان ورودیهای ویژه را، که هزینه عمده‌ای در دوره‌های بودجه‌بندی دارند، مدیریت و کنترل کنند. مدیریت مناسب مشارکتها و منابع تأثیر مثبتی بر توسعه فرایندها دارد.

پیشنهادها

با توجه به نتایج پژوهش پیشنهادهای زیر توصیه می‌شود:

- تمرکز بر رهبری و تعهد مدیران ارشد در همه فرایندهای بهبود کیفیت و مدیریت کیفیت مراکز آموزشی؛
- مرجع قرار دادن خطmeshی و استراتژی در کارگذاری خطmeshی کارکنان و مدیریت منابع و مشارکتهای شناسایی و مستندسازی فرایندهای کلیدی و واگذاری رسیدگی و بهبود آنها به کارکنان؛
- تشویق مشارکت کامل نیروی کار در فعالیتهای بهبود، تشخیص تلاشهای صورت گرفته و پاداش دهنده آنها؛
- بهینه‌سازی منابع کمیاب (مالی، اطلاعاتی، زیربنایی، تکنولوژیکی) و مدیریت و کنترل عرضه کنندگان و رودهای ویژه.

قدرتانی

از استادان، مدیران و معاونان دانشگاه بیزد که در تکمیل و جمع‌آوری پرسشنامه همکاری کردند، سپاسگزاری می‌شود.

References

1. Ahire, S.L., Golhar, D.Y. and Waller, M.A. (1996); “Development and Validation of TQM Implementations Construct”; *Decision Sciences*, Vol. 27, No. 1, pp. 23-56.
2. Ahmad, S. and Schroeder, G. (2002); “The Importance of Recruitment and Selection Process for Sustainability of Total Quality Management”; *International Journal of Quality & Reliability Management*, Vol. 19, No. 5, pp. 540-50.
3. Allen, I.E. (1997); “The New Philosophy for K-12 Education: a Deming Framework for Transforming America’s Schools”; *Quality Progress*, Vol. 30, No. 2, pp. 134-5.
4. Arturo Calvo-Mora, Antonio Leal and Jose L. Roldan (2006); “Using Enablers of the EFQM Model to Manage Institutions of Higher Education”; *Quality Assurance in Education*, Vol. 14, pp. 99-122.

5. Biehl, R.E. (2000); "Customer-supplier Analysis in Educational Change"; *Quality Management Journal*, Vol. 7, No. 2, pp. 22-39.
6. Bollen, K.A. (1989); *Structural Equations with Latent Variables*; Wiley, New York, NY.
7. Chin, W.W. and Gopal, A. (1995); "Adoption Intention in GSS: Relative Importance of Beliefs"; *Database*, Vol. 26, pp. 42-64.
8. Chin, W.W. (1998b); "Issues and Opinion on Structural Equation Modeling"; *MIS Quarterly*, Vol. 22, pp. 7-14.
9. Cochran, W.G. (1977); *Sampling Techniques*; Wiley, New York, NY.
10. Cullotta, P. and Gonzales, H. (1997); "Quality Pioneers in Education Provide Immeasurable Value to Students"; *Quality Progress*, Vol. 30, No. 9, pp. 67-71.
11. Dean, J.W. and Bowen, D.E. (1994); "Management Theory and Total Quality: Improving Research and Practice through Theory Development"; *Academy of Management Review*, Vol. 19, No. 3, pp. 392-418.
12. Detert, J.R. and Jenni, R. (2000); "An Instrument for Measuring Quality Practice in Education"; *Quality Management Journal*, Vol. 7, No. 3, pp. 20-37.
13. Eskildsen, J.K. and Dahlgaard, J.J. (2000); "A Causal Model for Employee Satisfaction"; *Total Quality Management*, Vol. 11, pp. 1081-94.
14. Eskildsen, J.K. and Kanji, G.K. (1998); "Identifying the Vital few Using the European Foundation for Quality Management Model"; *Total Quality Management*, Vol. 9, pp. S92-5.
15. European Foundation for Quality Management (2003); *Model EFQM de Excellence*, European Foundation for Quality Management; Brussels.

16. Evans, J.R. (1997); “Critical linkages in the Baldrige Award Criteria: Research Models and Educational Challenges”; *Quality Management Journal*, Vol. 6, pp. 13-30.
17. Farrar, M. (2000); “Structuring Success: A Case Study in the Use of the EFQM Excellence Model in School Improvement”; *Total Quality Management*, Vol. 11, No. 4/5/6, pp. 691-6.
18. Flynn, B.B. and Saladin, B. (2001); “Further Evidence on the Validity of the Theoretical Models Underlying the Baldrige Criteria”; *Journal of Operations Management*, Vol. 19, pp. 617-52.
19. Flynn, B., Schroeder, R.G. and Sakakibara, S. (1994); “A Framework for Quality Management Research and an Associated Measurement Instrument”; *Journal of Operations Management*, Vol. 11, No. 4, pp. 339-66.
20. Gatewood, R.D. and Riordan, C.M. (1997); “The Development and Test of a Model of Total Quality: Organizational Practices, TQ Principles, Employee Attitudes and Customer Satisfaction”; *Journal of Quality Management*, Vol. 2, No. 1, pp. 41-65.
21. Goldberg, J.S. and Cole, B.R. (2002); “Quality Management in Education: Building Excellence and Equity in Student Performance”; *Quality Management Journal*, Vol. 9, No. 4, pp. 8-22.
22. Gottschalk, P. (1998); *Content Characteristics of Formal Information Technology Strategy as Implementation Predictors in Norwegian Organizations*; Department of Technology Management, Norwegian School of Management, Sandvika, pp. 1- 22.
23. Grant, D., Mergen, E. and Widrick, S.M. (2002); “Quality Management in US Higher Education”; *Total Quality Management*, Vol. 13, No. 2, pp. 207-15.
24. Joao Rosa. Maria, Amaral. Alberto. (2003); “A Self Assessment of Higher Education Institutions from the Perspective of the EFQM Excellence Model”; *Journal of Marketing*, Vol. 95, pp. 67 95.

25. Johnson, H.H. (1996); “The Baldrige and State Quality Awards for Education”; *Journal for Quality & Participation*, pp. 88-92, January/February.
26. Kanji, G.K. and Tambi, A.M. (1999); “Total Quality Management in UK Higher Education Institutions”; *Total Quality Management*, Vol. 10, No. 1, pp. 129-53.
27. Kosaku, Y. (1994); “The Deming Approach to Education: A Comparative Study of the USA and Japan”; *The International Journal of Educational Management*, Vol. 8, No. 5, pp. 29-41.
28. Landesberg, P. (1999); “In the Beginning, there were Deming and Juran”; *The Journal for Quality & Participation*, Vol. 22, No. 4, pp. 59-62.
29. Martin, J.R. (1998); “Evaluating Faculty Based on Student Opinions: Problems, Implications and Recommendations from Deming’s Theory of Management Perspective”; *Issues in Accounting Education*, Vol. 13, No. 4, pp. 1079-95.
30. Mergen, E., Grant, D. and Widrick, S.M. (2000); “Quality Management Applied to Higher Education”; *Total Quality Management*, Vol. 11, No. 3, pp. 345-52.
31. Michael, R.K., Sower, V.E. and Motwani, J. (1997); “A Comprehensive Model for Implementing Total Quality Management in Higher Education”; *Benchmarking for Quality Management & Technology*, Vol. 4, No. 2, pp. 104-19.
32. Montano, C.B. and Glenn, H.U. (1999); “Total Quality Management in Higher Education”; *Quality Progress*, August, pp. 52-9.
33. Osseo-Asare, A.E. and Longbottom, D. (2002); “The Need for Education & Training in the EFQM Model for Quality Management in UK Higher Education Institutions”; *Quality Assurance in Education*, Vol. 10, No. 1, pp. 26-36.
34. Osseo-Asare, A.E., Longbottom, D. and Murphy, W.D. (2005); “Leadership Best Practices for Sustaining Quality in UK Higher

Education from the Perspective of the EFQM Excellence Model”; *Quality Assurance in Education*, Vol. 13, No. 2, pp. 148-70.

35. Pires Da Rosa, M.J., Saraiva, P.M. and Diz, H. (2003); “Excellence in Portuguese Higher Education Institutions”; *Total Quality Management*, Vol. 14, No. 2, pp. 189-204.
36. Quintanilla, M.A. (1999); “The Quality Challenge for Universities: A View from Spain”; *Tertiary Education and Management*, Vol. 5, No. 4, pp. 331-46
37. Saraph, J.V., Benson, P.G. and Schroeder, R.G. (1989); “An Instrument for Measuring the Critical Factors of Quality Management”; *Decision Sciences*, Vol. 20, No. 4, pp. 810-29.
38. Spanbauer, S.J. (1995); “Reactivating Higher Education with Total Quality Management: Using Quality and Productivity Concepts, Techniques and Tools to Improve Higher Education”; *Total Quality Management*, Vol. 6, No. 5/6, pp. 519-38.
39. Weller, L.D. (2000); “School Attendance Problems: Using the TQM Tools to Identify Root Causes”; *Journal of Educational Administration*, Vol. 38, No. 1, pp. 64-72.
40. Wiklund, H., Klefsjö”, B., Wiklund, P.S. and Edvardsson, B. (2003); “Innovation and TQM in Swedish Higher Education Institutions Possibilities and Pitfalls”; *The TQM Magazine*, Vol. 15, No. 2, pp. 99-107.
41. Wilson, D.D. and Collier, D.A. (2000); “An Empirical Investigation of the Malcolm Baldrige National Quality Award Causal Model”; *Decision Sciences*, Vol. 31, No. 2, pp. 361-90.
42. Winn, B.A. and Cameron, K.S. (1998); “Organizational Quality: An Examination of the Baldrige National Quality Framework”; *Research in Higher Education*, Vol. 39, No. 5, pp. 491-512.
43. Zink, Z.L. and Schmidt, A. (1995); “Measuring Universities Against the European Quality Award Criteria”; *Total Quality Management*, Vol. 6, No. 5/6, pp. 547-62.